

Перша згадка про Україну датована 1187 роком у літописі про великий сум народу з приводу загибелі князя Володимира Глібовича в битві з половцями. У 1189 році Україною були названі Галичина з Покуттям та Подністров'ям.

Починаючи з XVI ст. цей термін набуває поширення в легендах, піснях.

Звідки ж походить ця назва? Довгий час панувала думка про походження слова Україна від "окраина" (окраїна). А у 1987 році М. Ткач висуває іншу гіпотезу. Дослідник зазначив спорідненість слова "Україна" зі словами сторона, берег, країна, кряти.

З часів Давньої Русі територія східнослов'янських поселень умовно ділилася на окремі землі, що називалися країнами, або україними. Це перша версія. За другою, знаходячись у полоні далеко від Батьківщини, українські бранці в мріях, думках і піснях линули на рідну землю, "у країну" своїх батьків. Тобто слово "Україна" — це самоназва Батьківщини.

Інший дослідник Б. Чепурко у 1991 році, розділяючи попередню гіпотезу, поширив тлумачення слова: "Очевидно, це і є радість (рай) — "раїна" Сонця, "край" одвічної гармонії, причина краю, земного відображення раю, споживача і перетворювача енергії Сонця".

Сьогодні назву "Україна" має суверенна, незалежна і соборна держава.